LEEUWARDER COURANT

25 augustus 2008 , pag. 16

Bart Helmholt is op NK mentaal onkreukbaar

Door Edwin Fischer

BURGUM – Voor wie het nog niet wist, de grootste kwaliteit van Bart Helmholt is zijn mentaliteit. De 26-jarige fierljepper uit Hurdegaryp gaf daarvan zaterdag op het Nederlands kampioenschap in Burgum een perfect staaltje weg. Waar hij op de nominatie stond om niet eens de finale te halen, kwam het beste in hem naar boven. Met een prachtige sprong van 20,14 meter nam hij brutaal de leiding, om die niet meer af te staan. Smaakmaker van het eerste uur, Ysbrand Galama, moest daardoor genoegen nemen met het zilver, Hollands beste man Jaco de Groot werd slechts derde.

Het Nederlands kampioenschap mocht bij de senioren best als zinderend betiteld worden. Vanaf de eerste groep van acht springers werd duidelijk dat de ljeppers alles uit zichzelf wilden halen om maar in de finale terecht te komen. Zoals Erik Bos. De huidige nestor van het Hollandse kamp steeg zoals wel vaker op een groot kampioenschap weer boven zichzelf uit. Met een fantastische openingssprong van 19,63, een verbetering van zijn persoonlijk record met 60 centimeter, zette hij de toon.

Bos sprong zijn record opvallend genoeg met de nieuwe carbon polsstok. Hij was de enige polsstokverspringer van het Hollandse kamp die het aandurfde met de door zijn bond PBH als 'superpols' gebombardeerde polsstok te springen. Om die kwalificatie zelf direct de sloot in te gooien. „Dat ik dit p.r. spring heeft niets met de nieuwe pols te maken. Een superpols is er niet. Nog niet, want carbon heeft het wel in zich om een superpols te ontwikkelen."

Bart Helmholt gaat bij zijn laatste finalesprong te water, maar weet dat de Nederlandse titel binnen is. Foto Niels de Vries

En dus was alle discussie rond de tweede generatie carbonpols, zoals velen al hadden gezegd, een van kinnesinne en het uitvechten van persoonlijke vetes geweest. Het had Bart Helmholt wel op scherp gezet. Vooral omdat er in die discussie te veel op de man gespeeld werd. En dus was er maar een manier mogelijk om een en ander recht te zetten: met prestaties. Het was de druk die Helmholt opgelegd kreeg en feitelijk zichzelf ook oplegde. Omdat hij, zoals hij altijd zelf aangeeft, het best presteert onder druk.

Dat bleek tijdens zijn voorronde. In de eerste groep had Ysbrand Galama de prestatie van Erik Bos nog overtroffen. Hij kwam met een afstand van 19,74 - „Ik hie lang tocht dat it in winnende wêze koe." - als beste naar voren. Met Erik Bos en Henk Schievink, die 19,29 sprong, daar achter. Omdat Hannes Scherjon 19,48 ljepte en Jaco de Groot tot 19,68 kwam, was Helmholts 19,13 niet eens toereikend voor de finale. Alle tweeduizend paar ogen waren op de politieman gericht bij zijn derde en laatste voorrondesprong. „Mar ik fielde gjin druk. Ik wist dat ik in dikke ôfstân helje soe", zei Helmholt.

Hij oogde ook zo. Meefluitend met de opzwepende ritmes van Metallica die zijn mp3-speler voortbracht, zette hij de pols. In vloeiende stijl klom hij deze bijna helemaal uit om na 20,14 meter in het zandbed te landen. „De freedtejûn hie ik yn de training noch 20,85 sprongen. Dat wie fierder as myn Nederlânsk rekord (20,76, red.). Dus ik hie safolle fertrouwen." Het bleek uiteindelijk meer dan voldoende om zijn nationale titel te prolongeren. Want ook Jaco de Groot kwam er niet meer aan te pas.

„Het zat er vandaag niet in", bekende De Groot. Hij had moeite met het stil klimmen van de pols. „Bij ons in Holland zetten we de pols in zand, hier zit een grindbak in het water. Dat betekent dat je veel sneller over het dode punt gaat. Dat breekt mij op." Om vervolgens nog wel een statement over de nieuwe polsstok en Bart Helmholt te maken. „Hij heeft gewonnen met een polsstok die helemaal op hem afgestemd is. Ik heb nog niet de beschikking over een polsstok die voor mij op maat gemaakt is."

Verdeling titels klopt statistisch

BURGUM – De verdeling van drie nationale titels voor Friese fierljeppers (Bart Helmholt, Alwin Fonk en Hans Ulco de Boer) en een Hollandse kampioene (Liesbeth de With) klopt exact met het aantal finalisten dat beide bonden mochten begroeten. Met twaalf Friese ljeppers in de strijd om de prijzen en vier Hollandse polsstokverspringers kreeg zowel de FLB als PBH de kampioenen waar het recht op had. Opvallend was dat alle vijf finalisten bij de senioren een afstand naar de finale meenamen die boven het met de aluminium pols gesprongen Nederlands record kwamen. Aarth de With sprong in 1991 19,40 meter. Hannes Scherjon ging als vijfde ljepper met 19,48 de finale in.